

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 606/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 юни 2013 година

относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, букви а), д) и е) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което да е осигурено свободното движение на хора, а достъпът до правосъдие да бъде улеснен, по-специално посредством принципа на взаимно признаване на съдебните и извънсъдебните решения по граждански дела. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът следва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Член 81, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици се основава на принципа на взаимно признаване на съдебните и извънсъдебните решения.
- (3) В едно общо пространство на правосъдие без вътрешни граници от изключително значение са разпоредбите за осигуряване на бързо и лесно признаване и, когато е приложимо, изпълнение в друга държава членка на

мерките за осигуряване на защита, постановени в дадена държава членка, за да се гарантира, че защитата, предоставена на физическо лице в една държава членка, се запазва и продължава във всяка друга държава членка, в която това лице пътува или се е преместило. Следва да се направи необходимото законното упражняване от гражданите на Съюза на правото им да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки в съответствие с член 3, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 21 от ДФЕС да не води до загуба на тази защита.

- (4) Взаимното доверие в правораздаването в Съюза и целта движението на мерките за осигуряване на защита в Съюза да става по-бързо и да е свързано с по-малко разходи са основание за установяване на принципа, според който постановените в една държава членка мерки за осигуряване на защита се признават във всички други държави членки без необходимост от специална процедура. Поради това мярка за осигуряване на защита, постановена в една държава членка („държава членка по произход“), следва да бъде разглеждана като постановена в държавата членка, в която се търси признаването ѝ („сезирана държава членка“).
- (5) С оглед на постигане на целта за свободно движение на мерките за осигуряване на защита е необходимо и целесъобразно нормите, уреждащи признаването и — когато е приложимо — изпълнението на мерките за осигуряване на защита, да се уреждат с правен акт на Съюза, който е обвързващ и се прилага пряко.
- (6) Настоящият регламент следва да се прилага за мерки за осигуряване на защита, постановени с оглед на защитата на дадено лице, когато съществуват сериозни основания да се смята, че неговият живот, физическа или психическа неприкосновеност, лична свобода, сигурност или сексуална неприкосновеност са изложени на риск, например за предотвратяване на всякакви форми на насилие, основано на пола, или насилие при близки взаимоотношения, като физическо насилие, тормоз, сексуална агресия, преследване, сплашване или други форми на непряка принуда. Важно е да се подчертае, че настоящият регламент се прилага за всички жертви, независимо дали са жертви на насилие, основано на пола.
- (7) Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления ⁽³⁾ гарантира, че жертвите на престъпления получават подходяща информация и подкрепа.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 18.4.2012 г., стр. 56.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 май 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2013 г.

⁽³⁾ ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

- (8) Настоящият регламент допълва Директива 2012/29/ЕС. Фактът, че дадено лице е обект на мярка за осигуряване на защита, постановена по гражданско дело, не възпрепятства лицето да бъде определено като „жертва“ по смисъла на горепосочената директива.
- (9) Обхватът на настоящия регламент попада в сферата на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 81 от ДФЕС. Настоящият регламент се прилага само по отношение на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела. Мерките за защита, постановени по наказателни дела, са предмет на Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно европейската заповед за защита ⁽¹⁾.
- (10) Понятието „граждански дела“ следва да се тълкува самостоятелно в съответствие с принципите на правото на Съюза. Гражданското, административното или наказателното естество на органа, който постановява мярката за осигуряване на защита, следва да не бъде определящо, когато се преценява дали мярката за осигуряване на защита има граждански характер.
- (11) Настоящият регламент не следва да засяга действието на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност ⁽²⁾ (Регламент „Брюксел Па“). Решенията, взети съгласно Регламент „Брюксел Па“, следва да продължат да бъдат признавани и изпълнявани по силата на този регламент.
- (12) Настоящият регламент е съобразен с различните правни традиции на държавите членки и не засяга националните системи за постановяване на мерки за осигуряване на защита. Настоящият регламент не задължава държавите членки да изменят националните си системи, за да могат да постановяват мерки за осигуряване на защита по граждански дела, или да въведат мерки за осигуряване на защита по граждански дела за целите на прилагането на настоящия регламент.
- (13) За да се вземат предвид различните видове органи, които постановяват мерки за осигуряване на защита по граждански дела в държавите членки, и за разлика от другите области на съдебно сътрудничество, настоящият регламент следва да се прилага за решенията както на съдебните органи, така и на административните органи, при условие че последните предоставят гаранции по отношение най-вече на своята непристрастност и на правото на страните на съдебен контрол. В никакъв случай полицейските органи не следва да се смятат за издаващи органи по смисъла на настоящия регламент.
- (14) Въз основа на принципа на взаимно признаване мерките за осигуряване на защита по граждански дела, постановени в държавата членка по произход, следва да бъдат признавани в сезираната държава членка като мерки за осигуряване на защита по граждански дела в съответствие с настоящия регламент.
- (15) В съответствие с принципа на взаимно признаване признаването съответства на срока на мярката за осигуряване на защита. Същевременно, като се имат предвид разнообразието от мерки за осигуряване на защита, съобразно законодателството на държавите членки, по-специално по отношение на срока, и фактът, че настоящият регламент по принцип ще се прилага при спешни ситуации, последиците от признаването съгласно настоящия регламент по изключение следва да са ограничени до срок от 12 месеца от издаването на удостоверение, предвидено в настоящия регламент, независимо от това дали самата мярка за осигуряване на защита (без значение дали е временна, срочна или безсрочна) е с по-дълъг срок.
- (16) Когато срокът на мярката за осигуряване на защита надхвърля дванадесетмесечния срок, ограничението на действието на признаването по настоящия регламент следва да не засяга правото на лицето, ползващо се от защита, да се позове на мярката за осигуряване на защита по силата на друг наличен правен акт на Съюза, който предвижда признаване, или да поиска национална мярка за осигуряване на защита в сезираната държава членка.
- (17) Ограничаването на последиците от признаването е извънредно поради специфичното естество на предмета на настоящия регламент и следва да не служи като прецедент за други инструменти в областта на гражданското и търговското право.
- (18) Настоящият регламент следва да урежда единствено признаването на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита. С него не следва да се регламентират процедурите за налагане или изпълнение на мярката за осигуряване на защита и той не следва да се отнася за потенциалните санкции, които могат да бъдат наложени, ако в сезираната държава членка бъде нарушено задължението, постановено с мярката за осигуряване на защита. Тези въпроси са предмет на правото на въпросната държава членка. Независимо от това, в съответствие с общите принципи на правото на Съюза, и по-специално с принципа на взаимно признаване, държавите членки трябва да направят необходимото признатите по силата на настоящия регламент мерки за осигуряване на защита да могат да бъдат приведени в действие в сезираната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1.

- (19) Мерките за осигуряване на защита, обхванати от настоящия регламент, следва да предоставят защита на дадено лице по местоживеее или месторабота, или на друго място, което лицето посещава редовно, като например дома на близки роднини или училището или учебното заведение, посещавано от детето му. Независимо дали това място или площта на зоната, обхванати от мярката за осигуряване на защита, са описани в тази мярка под формата на един или повече конкретни адреси или чрез посочване на ограничена зона, до която лицето, създаващо заплахата, няма право съответно да се приближава или да влиза в нея (или и двете), признаването на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита, се отнася до предназначението на това място за лицето, което се ползва от защита, а не толкова до конкретния адрес.
- (20) Предвид посоченото по-горе и при условие че са запазени естеството и съществените елементи на мярката за осигуряване на защита, компетентният орган в сезираната държава членка следва да има правото да коригира фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита, ако такава корекция е необходима, за да може признаването на мярката за осигуряване на защита да е ефективно от практическа гледна точка в сезираната държава членка. Фактическите елементи включват адреса, общото местоположение или минималното разстояние, което лицето, създаващо заплахата, трябва да спазва по отношение на защитеното лице, адреса или общото местоположение. Видът и гражданското естество на мярката за осигуряване на защита обаче не могат да бъдат засегнати от въпросната корекция.
- (21) За да се улесни коригирането на мярката за осигуряване на защита, в удостоверението следва да се отбележи дали адресът, посочен в мярката за осигуряване на защита, се отнася за местоживееето, местоработата или място, което лицето, ползващо се от защита, посещава редовно. Освен това, ако е уместно, в удостоверението следва също да бъде отбелязана ограничената зона (приблизителният радиус от определения адрес), за която се отнася задължението, което мярката за осигуряване на защита налага на лицето, създаващо заплахата.
- (22) За улесняване на свободното движение на мерките за осигуряване на защита в рамките на Съюза, с настоящия регламент следва да се въведе единен модел на удостоверение и да се предвиди многоезичен стандартен формуляр за тази цел. При поискване от лицето, което се ползва от защита, издаващият орган следва да издаде удостоверението.
- (23) Многоезичният стандартен формуляр за удостоверението следва да съдържа възможно най-малък брой полета за свободен текст, така че посредством стандартния формуляр на съответния език в повечето случаи да може да се предоставя превод или транслитерация, без това да води до разходи от страна на защитеното лице. Евентуалните разходи за необходимия превод на текст, който излиза извън рамките на многоезичния стандартен формуляр, трябва да се разпределят съгласно предвиденото в правото на държавата членка по произход.
- (24) Ако в удостоверението се съдържа свободен текст, компетентният орган на сезираната държава членка следва да определи дали се изисква превод или транслитерация. Това следва да не възпрепятства лицето, ползващо се от защита, или издаващия орган на държавата членка по произход да представят превод или транслитерация по собствена инициатива.
- (25) За да се гарантира, че правата на защита на лицето, създаващо заплахата, са спазени, ако мярката за осигуряване на защита е била постановена при неявяване на ответната страна или по силата на процедура, която не изисква предварителното уведомяване на въпросното лице („едностранно производство“), удостоверението може да бъде издадено само ако въпросното лице е имало възможността да се погрижи за своята защита по отношение на мярката за осигуряване на защита. Въпреки това, за да се избегне заобикалянето и като се има предвид обичайният спешен характер на случаите, при които са необходими мерки за осигуряване на защита, следва да не е наложително срокът за предявяване на такава защита да е изтекъл, преди удостоверението да може да бъде издадено. Удостоверението следва да се издава веднага след като мярката за осигуряване на защита стане изпълнима в държавата членка по произход.
- (26) С цел яснота и бързина в настоящия регламент се предвижда използването на прости и бързи методи за довеждане на процесуалните стъпки до знанието на лицето, създаващо заплахата. Тези конкретни методи за уведомяване следва да се използват само за целите на настоящия регламент поради особения характер на неговия предмет, като същевременно следва да не служат като прецедент за други правни инструменти в областта на гражданското и търговското право и следва да не засягат задълженията на държава членка по отношение на връчването в чужбина на съдебни и извън-съдебни документи по граждански дела, произтичащи от двустранни или многостранни конвенции, сключени между тази държава членка и трета държава.
- (27) Когато удостоверението се довежда до знанието на създаващото заплахата лице, както и когато се коригират фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита в сезираната държава членка, се отделя специално внимание на интереса на лицето, ползващо се от защита, да не се разкриват неговото местонахождение или други данни за контакт. Тези данни следва да не се съобщават на лицето, създаващо заплахата, освен ако съобщаването не е необходимо за спазването или изпълнението на мярката за осигуряване на защита.
- (28) Издаването на удостоверението следва да не подлежи на обжалване.

- (29) Удостоверението следва да може да се поправя, ако поради очевидна грешка или неточност, като печатна грешка или грешка при транскрибиране или копиране, то не отразява правилно мярката за осигуряване на защита, или следва да може да се оттегля, ако е било очевидно погрешно издадено, например когато е използвано за мярка извън обхвата на настоящия регламент или е било издадено в нарушение на изискванията за издаването му.
- (30) Издаващият орган на държавата членка по произход, при поискване, следва да окаже съдействие на лицето, ползващо се от защита, да получи информация за органите на сезираната държава членка, пред които мярката за осигуряване на защита трябва да бъде предявена или за която трябва да се иска изпълнение.
- (31) За доброто функциониране на правосъдието следва да не се постановяват противоречащи си решения в две различни държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да е предвидено основание за отказ на признаването и/или изпълнението на мярка за осигуряване на защита по искане на лицето, създаващо заплахата, в случай на противоречие с решение, постановено или признато в сезираната държава членка.
- (32) По съображения, свързани с обществен интерес, при изключителни обстоятелства съдебните органи на сезираната държава членка следва да имат право да откажат признаване или изпълнение на мярка за осигуряване на защита, когато изпълнението ѝ би било в явно несъответствие с обществения ред на съответната държава членка. Съдебните органи следва обаче да не могат да използват изключението за обществения ред с цел да откажат признаването или изпълнението на мярка за осигуряване на защита, ако това би било в противоречие с установените права в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с член 21 от нея.
- (33) При спиране или оттегляне на мярката за осигуряване на защита или при оттегляне на удостоверението в държавата членка по произход компетентният орган на сезираната държава членка, при представяне на съответното удостоверение, следва да спре или да оттегли действието на признаването и — ако е приложимо — изпълнението на мярката за осигуряване на защита.
- (34) Лицето, ползващо се от защита, следва да има ефективен достъп до правосъдие в други държави членки. За да се осигури този ефективен достъп в рамките на производствата, обхванати от настоящия регламент, правна помощ трябва да се предоставя в съответствие с Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при трансгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове ⁽¹⁾.
- (35) За улесняване на прилагането на настоящия регламент от държавите членки следва да се изисква да предоставят определена информация относно своите национални правила и производства по отношение на мерките за осигуряване на защита по граждански дела в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ⁽²⁾. Достъпът до информацията, предоставяна от държавите членки, следва да бъде осигурен посредством европейския портал за електронно правосъдие.
- (36) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на изготвянето и последващите изменения на формулярите, предвидени в настоящия регламент. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽³⁾.
- (37) За приемането на актове за изпълнение за изготвянето и последващи изменения на формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по разглеждане.
- (38) Настоящият регламент спазва основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално чрез него се цели да се гарантират правата на защита и на справедлив процес, установени в членове 47 и 48 от Хартата. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с посочените права и принципи.
- (39) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно установяването на правила за прост и бърз механизъм за признаването на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела в държава членка, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (40) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, посочените държави членки уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41.

⁽²⁾ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

⁽³⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (41) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него и неговото прилагане.
- (42) Европейският надзорен орган по защита на данните прие становище на 17 октомври 2011 г. ⁽¹⁾ на основание член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява правила за прост и бърз механизъм за признаване на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела в държава членка.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за мерки за осигуряване на защита по граждански дела, постановени от издаващ орган по смисъла на член 3, точка 4.

2. Настоящият регламент се прилага за трансгранични случаи. За целите на настоящия регламент трансграничен случай означава, че признаването на мярката за осигуряване на защита, постановена в една държава членка, се търси в друга държава членка.

3. Настоящият регламент не се прилага за мерките за осигуряване на защита, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 2201/2003.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „мярка за осигуряване на защита“ означава всяко решение, независимо от наименованието му, постановено от издаващия орган на държавата членка по произход в съответствие с националното ѝ право и пораждащо едно или повече от следните задължения за лицето, създаващо

заплаха, с оглед на защитата на друго лице, когато е възможно неговата физическа или психическа неприкосновеност да са изложени на риск:

- а) забрана или регламентиране на посещаването на мястото, където лицето, което се ползва от защита, пребивава, работи или което редовно посещава, или където редовно пребивава;
- б) забрана или регламентиране на контактите под каквато и да е форма с лицето, което се ползва от защита, включително по телефона, посредством електронна или обикновена поща, факс или всяко друго средство;
- в) забрана или регламентиране на приближаването на по-малко от определено разстояние до лицето, което се ползва от защита;
- 2) „лице, което се ползва от защита“ означава физическо лице, което е обект на защита, предоставена с мярка за осигуряване на защита;
- 3) „лице, създаващо заплаха“ означава физическо лице, на което са наложени едно или повече задължения, посочени в точка 1;
- 4) „издаващ орган“ означава всеки съдебен орган или всеки друг орган, определен от държава членка като компетентен по въпросите, които попадат в обхвата на настоящия регламент, при условие че този друг орган предоставя гаранции на страните по отношение на безпристрастността и че неговите решения по отношение на мярката за осигуряване на защита, съгласно законодателството на държава членка, в която той упражнява дейност, могат да бъдат обект на контрол от съдебен орган и имат подобна сила и действие като тези на решение на съдебен орган по същия въпрос;
- 5) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановена мярката за осигуряване на защита;
- 6) „сезирана държава членка“ означава държавата членка, в която се търси признаване и, когато е приложимо, изпълнение на мярката за осигуряване на защита.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА

Член 4

Признаване и изпълнение

1. Мярка за осигуряване на защита, постановена в държава членка, се признава в другите държави членки, без за това да е необходима специална процедура, и има изпълнителна сила, без да е необходима декларация за изпълняемост.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 9.2.2012 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

2. Лице, което се ползва от защита и което желае да се позове в сезираната държава членка на мярка за осигуряване на защита, постановена в държавата членка по произход, предоставя на компетентния орган на сезираната държава членка:

- a) копие от мярката за осигуряване на защита, което удовлетворява условията, необходими за удостоверяване на неговата истинност;
- б) удостоверението, издадено в държавата членка по произход съгласно член 5; и
- в) при необходимост транслитерация и/или превод на удостоверението в съответствие с член 16.

3. Удостоверението има действие само в границите на изпълнителната сила на мярката за осигуряване на защита.

4. Независимо от това дали мярката за осигуряване на защита е с по-дълъг срок, последиците на признаването съгласно параграф 1 са ограничени до срок от 12 месеца, считано от датата на издаване на удостоверението.

5. Процедурата за изпълнение на мерките за осигуряване на защита се урежда от законодателството на сезираната държава членка.

Член 5

Удостоверение

1. При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход издава удостоверението, като за целта използва многоезичния стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19 и съдържащ информацията, предвидена в член 7.

2. Издаването на удостоверението не подлежи на обжалване.

3. При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход му предоставя транслитерация и/или превод на удостоверението посредством многоезичния стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19.

Член 6

Условия за издаване на удостоверението

1. Удостоверението може да бъде издадено само ако лицето, създаващо заплахата, е било уведомено за издаването на мярката за осигуряване на защита в съответствие със законодателството на държавата членка по произход.

2. Когато мярката за осигуряване на защита е постановена при неявяване на ответната страна, удостоверението може да бъде издадено само ако на лицето, създаващо заплахата, е бил връчен документът за откриване на процедурата или равностоеен документ или, когато е уместно, лицето е било уведомено по друг начин за започването на процедурата в съответствие с правото на държавата членка по произход, достатъчно рано и по такъв начин, че то да може да организира защитата си.

3. Когато мярката за осигуряване на защита е постановена съгласно процедура, която не предвижда предварително уведомяване на лицето, създаващо заплахата („едностранно производство“), удостоверението може да бъде издадено само ако това лице е имало правото да оспори мярката за осигуряване на защита в съответствие със законодателството на държавата членка по произход.

Член 7

Съдържание на удостоверението

Удостоверението съдържа следната информация:

- a) наименование и адрес/данни за контакт на издаващия орган;
- б) регистрационен номер на досието;
- в) дата на издаване на удостоверението;
- г) данни относно лицето, което се ползва от защита: име, дата и място на раждане, ако са известни, и адрес за целите на уведомяването, както и ясно предупреждение, че този адрес може да бъде съобщен на лицето, създаващо заплахата;
- д) данни относно лицето, което създава заплахата: име, дата и място на раждане, ако са известни, и адрес за целите на уведомяването;
- е) цялата информация, необходима за изпълнение на мярката за осигуряване на защита, в т.ч., когато е приложимо, вида на мярката и наложеното с нея задължение на лицето, създаващо заплахата, като се уточни функцията на мястото и/или ограничената зона, до която на това лице се забранява съответно да се приближава или да влиза в нея;
- ж) срок на мярката за осигуряване на защита;
- з) срок на последиците от признаването съгласно член 4, параграф 4;

- и) декларация, че изискванията, установени в член 6, са изпълнени;
- й) информация за правата, предоставени съгласно членове 9 и 13;
- к) за по-лесно цитиране — пълното заглавие на настоящия регламент.

Член 8

Уведомяване на лицето, създаващо заплахата, за удостоверението

1. Издаващият орган на държавата членка по произход уведомява лицето, създаващо заплахата, за удостоверението и за факта, че издаването на удостоверението води до признаването му и, където е приложимо, до изпълнимост на мярката за осигуряване на защита във всички държави членки съгласно член 4.

2. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държавата членка по произход, уведомлението се извършва в съответствие със законодателството на тази държава членка. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държава членка, различна от държавата членка по произход, или в трета държава, уведомлението се извършва с препоръчано писмо с обратна разписка или с равностоен документ.

Случаите, в които не е известен адресът на лицето, създаващо заплахата, или в които това лице отказва да приеме обратната разписка за уведомлението, се уреждат от правото на държавата членка по произход.

3. Местонахождението или други данни за контакт на лицето, ползващо се от защита, не се съобщават на лицето, създаващо заплахата, освен ако съобщаването не е необходимо за спазването или изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

Член 9

Поправяне или оттегляне на удостоверението

1. Без да се засяга член 5, параграф 2 и по искане на лицето, ползващо се от защита, или на лицето, създаващо заплахата, до издаващия удостоверението орган на държавата членка по произход или по самоинициатива на същия този орган удостоверението:

- а) се поправя, когато поради печатна грешка е налице несъответствие между мярката за осигуряване на защита и удостоверението; или
- б) се оттегля, ако е очевидно, че е издадено неправомерно, като се отчитат изискванията, установени в член 6, и обхватът на настоящия регламент.

2. Процедурата, включително всяко обжалване, за поправяне или оттегляне на удостоверението се урежда от законодателството на държавата членка по произход.

Член 10

Съдействие на лицето, което се ползва от защита

При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход оказва съдействие на това лице да получи информация, която се предоставя в съответствие с членове 17 и 18, относно органите на сезираната държава членка, пред които мярката за осигуряване на защита трябва да бъде предявена или пред които трябва да се иска изпълнение.

Член 11

Приспособяване на мярката за осигуряване на защита

1. Когато и доколкото е необходимо, компетентният орган на сезираната държава членка приспособява фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита, за да приведе в действие мярката за осигуряване на защита в посочената държава членка.

2. Процедурата за приспособяване на мярката за осигуряване на защита се урежда от законодателството на сезираната държава членка.

3. Лицето, създаващо заплахата, се уведомява относно приспособяването на мярката за осигуряване на защита.

4. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в сезираната държава членка, уведомлението се извършва в съответствие със законодателството на тази държава членка. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държава членка, различна от сезираната държава членка, или в трета държава, уведомлението се извършва с препоръчано писмо с обратна разписка или с равностоен документ.

Случаите, в които адресът на лицето, създаващо заплахата, не е известен или в които това лице отказва да приеме обратната разписка за уведомлението, се уреждат от правото на сезираната държава членка.

5. Приспособяването на мярката за осигуряване на защита може да бъде обжалвано от лицето, ползващо се от защита, или от лицето, създаващо заплахата. Процедурата по обжалване се урежда от законодателството на сезираната държава членка. Обжалването обаче няма суспензивно действие.

Член 12

Недопускане на преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска мярка за осигуряване на защита, постановена в държавата членка по произход, да се преразглежда по същество в сезираната държава членка.

Член 13

Отказ на признаване или изпълнение

1. Признаването и, когато е приложимо, изпълнението на мярка за осигуряване на защита се отказва по искане на лицето, създаващо заплаха, доколкото признаването:

- а) явно противоречи на обществения ред на сезираната държава членка; или
- б) е несъвместимо със съдебно решение, постановено или признато в сезираната държава членка.

2. Искането за отказ на признаване или изпълнение се подава до съдебния орган на сезираната държава членка, който тази държава членка е посочила на Комисията в съответствие с член 18, параграф 1, буква а), подточка iv).

3. Не може да бъде отказано признаване на мярка за осигуряване на защита на основание, че законодателството на сезираната държава членка не допуска такава мярка на същите фактически основания.

Член 14

Спиране или оттегляне на признаването или изпълнението

1. При спиране или оттегляне на мярката за осигуряване на защита в държавата членка по произход, при спиране или ограничаване на нейната изпълнителна сила или при оттегляне на удостоверението в съответствие с член 9, параграф 1, буква б) издаващият орган на държавата членка по произход по искане на лицето, ползващо се от защита, или на лицето, създаващо заплаха, издава удостоверение, в което се посочва това спиране, ограничаване или оттегляне, като за целта се използва многоезичният стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19.

2. При представяне от лицето, ползващо се от защита, или от лицето, създаващо заплаха, на удостоверение, издадено в съответствие с параграф 1, компетентният орган на сезираната държава членка спира или оттегля действието на признаването и, когато е приложимо, изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

ГЛАВА III

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

Легализация и други сходни формалности

Не се изисква легализация или други сходни формалности за документи, издадени в държава членка в рамките на настоящия регламент.

Член 16

Транслитерация или превод

1. Транслитерация или превод, изисквани съгласно настоящия регламент, се правят на официалния език или на един от официалните езици на сезираната държава членка, или на всеки друг официален език на институциите на Съюза, който тази държава членка е посочила, че може да приеме.

2. При спазване на член 5, параграф 3 всеки превод по настоящия регламент се прави от лице, квалифицирано да извършва преводи в една от държавите членки.

Член 17

Информация, която се предоставя на обществеността

В рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО, и с цел осигуряване на информация за обществеността държавите членки предоставят описание на националните разпоредби и процедури относно мерките за осигуряване на защита по граждански дела, включително информация за това кои органи са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 18

Съобщаване на информация от държавите членки

1. До 11 юли 2014 г. държавите членки съобщават на Комисията следната информация:

- а) кои органи са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, като при необходимост уточняват:
 - и) органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5;
 - ii) органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка;

- iii) органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1;
- iv) съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13;
- б) езика или езиките, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1.

2. Комисията прави посочената в параграф 1 информация общественодостъпна чрез всички подходящи средства, и по-специално чрез уебсайта на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 19

Изготвяне и последващи изменения на формулярите

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на формулярите, посочени в членове 5 и 14. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 20.

Член 20

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 21

Преглед

До 11 януари 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от предложения за изменение.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 11 януари 2015 г.

Настоящият регламент се прилага по отношение на мерките за осигуряване на защита, постановени на или след 11 януари 2015 г., независимо от това кога е започнало съдебното производство.